

ת"פ 45808/09/22 - מדינת ישראל נגד שחר אור רפאלוב

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 45808-09-22 מדינת ישראל נ' רפאלוב
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שחר אור רפאלוב

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב אישום מטעמים של הגנה מן הצדק - אכיפה בררנית.

רקע

1. ביום 20.9.22 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו 4 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו 1975 (**להלן: "החוק"**). בהמשך ועוד בטרם ניתנה תשובת הנאשם לכתב האישום, הודיעה המאשימה על תיקונו באופן המייחס לנאשם, שלוש עבירות של אי הגשת דו"ח במועד.
2. בכתב האישום נטען כי הנאשם, העובד בשירותי ניקיון, "עוסק מורשה" החייב בהגשת דו"חות תקופתיים ובתשלום מס הנובע מהם בהתאם לחוק ולתקנות מס ערך מוסף החודשים (**להלן: "העסק"**), לא שילם ולא הגיש במועד את הדו"חות שאותם היה מחויב להגיש בגין החודשים אפריל-יוני 2019, ונותר חייב למע"מ סך של 157,796 ₪.
3. במעמד תשובת הנאשם לכתב האישום מיום 26.3.23, הודיע בא כוחו בשמו כי הוא כופר בביצוע העבירות וכי בכוונתו להעלות טענות מקדמיות.

הבקשה ונימוקה

4. בעתירתו לביטול כתב האישום, טען ב"כ הנאשם כי:

א. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום הנאשם לא ניהל את העסק, משום שהיה נתון במעצר בית מלא במסגרת תיק מ"ת 32184-04-18, הקשור בתיק שבו הוגש נגדו כתב אישום בגין עבירות על פקודת הסמים המסוכנים **(להלן: "תיק הסמים" - ר' כתב האישום, הבקשה למעצר עד תום ההליכים ופרוטוקולי הדיונים, לרבות גזה"ד)**. בתאריך 18.6.19 נגזר דינו בתיק הסמים והוא נדון למאסר בפועל בן 12 חודשים ויום אחד.

ב. המאשימה נקטה כלפי הנאשם באכיפה בררנית, שכן לא העמידה לדין את החשוד הנוסף בתיק זה, **אלי מנשירוב**, מי שניהל את העסק בפועל, היה הרוח החיה מאחורי פעילותו ואף הביא לקריסתו, נחקר באזהרה, הכחיש את החשדות שיוחסו לו וטען כי עבד בעסק כשכיר. כל זאת כשהוא המבוגר מבין השניים - יליד 1964 והנאשם צעיר יליד 1997.

תגובת המאשימה

5. המשיבה מתנגדת לבקשה ואלה טעמיה:

א. ממכלול העדויות והראיות שנאספו, עולה בבירור כי היה זה הנאשם שניהל את העסק, והיה מעורב באופן ישיר בפעילותו ובקבלת ההחלטות הנוגעות אליו.

ב. אדם הרושם עסק על שמו הפרטי, נושא באחריות המלאה לכל מה שנעשה בו לרבות לחובה בהגשת דו"חות מע"מ תקופתיים שלא הוגשו עד כה. במקרה זה לא מדובר בחברה ולכן השאלה מי שימש כמנהלה הפעיל, אינה רלבנטית.

ג. טענת הנאשם לפיה בתקופה הרלבנטית לאי הגשת הדו"חות היה נתון במעצר בית מלא אינה מדויקת, שכן מפרוטוקולי הדיונים בתיק המעצר עולה שניתנו לו שעות התאווררות (בין 10:00 ל-15:00) בהן יכול היה להידרש לטיפול בהגשת הדו"חות. זאת ועוד, בדיונים שהתקיימו בעניינו חזר הנאשם וטען כי הוא **"בעל חברת כח אדם, חברת נקיון"** ו**"מנהל עסק"** וכי המפקחת שלו היא גם מזכירתו.

ד. שאלת מעורבותו של **מנשירוב** בעסק נבחנה במסגרת החקירה. ו/כלל העדויות והראיות, לרבות גרסת המייצג רו"ח אבי קלאורה, העובדת אולגה מיישיב והלקוח חלימוב, הצביעו על כך שהיה זה הנאשם

שניהל את העסק ולא הוא. בנוסף לכך,

גרסת הנאשם בכל הנוגע למנשירוב היתה גרסה כבושה, שכן בשתי חקירותיו הראשונות לא הזכיר את שמו כלל וכלל ורק בחקירה השלישית עשה כן.

דין והכרעה

6. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, מסקנתי היא כי בשלב מקדמי זה, דין הבקשה להידחות.

ואלה טעמי:

א. טענות ב"כ הנאשם בכל הנוגע לתפקידו בעסק ו/או למידת יכולתו לתפקד כמי שניהל אותו או עבד בו בתקופה הרלבנטית לאי הגשת הדו"חות, מחייבות בחינה עובדתית מעמיקה, שאותה - כך נראה, ניתן יהיה לערוך רק במסגרת שמיעת הראיות.

ב. תהליך ההכרעה בבקשה לביטול כתב אישום בשל אכיפה בררנית, מחייב בחינה של אופן התנהלות המאשימה כלפי מי הנחשבים "שווים" בנתוניהם הרלבנטיים לנאשם:

"...אכיפת הדין נגד אדם אחד והימנעות מאכיפתו נגד אחרים -

כאשר מדובר במקרים דומים - היא אכיפה בררנית (selective

enforcement). אכיפה בררנית יכולה לקבל ביטוי באחד משני

מופעים: הראשון, החלטה להעמיד לדין רק חלק מן המעורבים

בפרשה נדונה; השני, החלטה להעמיד לדין בשעה שבפרשות

אחרות שעניינן דומה לא הוגשו כתבי אישום. [...]. כך או כך,

המשותף לשני פניה של הטענה הוא כי סמכות האכיפה הופעלה

נגד אחד ולא נגד אחרים, ללא כל טעם טוב להבחנה ביניהם..."

(ר' ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פולדי פרץ).

על הטוען לאכיפה בררנית להראות כי:

- עניינם של האחרים דומה לעניינו מבחינה עובדתית, באופן המצדיק התייחסות מקבילה, דהיינו הגשת כתב אישום דומה גם נגדו ("קבוצת שוויון").
- אי נקיטת הליכים דומים כנגד האחרים מהווה אכיפה בררנית פסולה, להבדיל מ"מצבים רגילים ולגיטימיים של אכיפה חלקית מטעמים של מגבלת משאבים וסדרי עדיפויות" (ר' ע"פ 8551/11 **סלכני נ' מדינת ישראל**).
- ככל שהצליח לעמוד בשני השלבים דלעיל - לשכנע כי מדובר במצב המחייב את ביטול כתב האישום או זיכוי הנאשם, ולא די בריפוי הפגם באמצעים מתונים ומידתיים יותר כגון התחשבות בעונש (ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ'**).

גם על השאלות האלה ניתן יהיה להשיב רק לאחר שמיעת הראיות.

7. מפני כל אלה ולכל הפחות בשלב מקדמי זה, אין בידי לקבוע כי המאשימה נקטה כלפי הנאשם באכיפה בררנית, ו/או כי הוא לא יכול היה לפעול להגשת הדו"חות שלא הוגשו, בשל ההליך המשפטי האחר שהיה תלוי ועומד נגדו בעת הרלבנטית.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

תשובת הנאשם לכתב האישום תינתן ביום 16.7.23 בשעה 11:30.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ותעדכן את יומני.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשפ"ג, 01 יולי 2023, בהעדר הצדדים.